

Обраћање високог представника Валентина Инца поводом 19. годишњице хеликоптерске несреће на Прокошком језеру

Вриједи изговорена ријеч.

Током рата, а посебно после рата који је окончан прије скоро 21 годину, десетине хиљада мушкараца и жена из разних крајева свијета дошли су у ову земљу да раде заједно са њеним грађанима и за њих. А неки од тих мушкараца и жена су дали своје животе за мир у Босни и Херцеговини.

Тога се овдје данас сјећамо. Тога бисмо се требали сјећати сваки дан.

У протеклу 21 годину, међународна заједница је помагала грађанима Босне и Херцеговине у консолидовању мира и изградњи просперитетног и сувереног демократског друштва заснованог на владавини права.

Окупили смо се данас овдје да одамо почаст нашим храбрим колегама, а овом приликом желим јавно поновити опредјељење међународне заједнице да подржи Босну и Херцеговину. И даље ћемо да чинимо све што је у нашој моћи да помогнемо грађанима ове земље.

И даље ћемо да наставимо улагати напоре чак и уколико нам реторика и политика које позивају на подјеле и ослањају се на прошлост одвуку пажњу, ми знамо шта је наша мисија и знамо који је наш циљ: будућност ове земље. И даље ћемо да радимо јер, на крају, упркос сваком изазову, упркос сваком застоју, грађани Босне и Херцеговине ће да преваладају. Они ће да изграде праведно друштво, они ће да изграде безбједну и савремену демократију. А ми ћемо им у томе помоћи.

Као што је Иво Андрић рекао: “Јер, и највеће пустиње имају своје пролеће, па ма како кратко и неприметно било.” А “пролеће” које ће поново да донесе добробит и правду Босни и Херцеговини је позитивност, саосјећање и основно људско достојанство грађана ове земље.

Данас одајемо почаст Петеру Бакесу, Ливију Бекачу, Андреју Булеру, Давиду Крисковицу, Леи Мелник, Чарлсу Морпету, Вилијаму Несбиту, Марвину Паџету, Томасу Реинхарту, Јиргену Шауфу, Георгу Стиблеру и Герду Вагнеру.

Одајемо им почаст настављајући посао који су они почели и с овог мјеста одлазимо с новим опредјељењем да истим путем наставимо даље.